

[Viggo Starcke.]

kan måske tale for sig selv, men de radikale kandidater, som jeg har mødt i valgkampen, talte ganske overordentlig meget om Atlantpagten og angreb den på en måde, så vælgerne måtte få det indtryk, at man kunne opsigte Atlantpagten, og at det radikale venstre egentlig ønskede, at det skulle ske.

Det ærede medlem talte om noget, han kaldte militaristiske drømme. Jeg vil bede det ærede medlem redegøre for, hvad han mener dermed. Vil det ærede medlem selv under ingen omstændigheder være med til at anvende våben? Var der militaristiske drømme i hans tilslutning til den skandinaviske defensivpagt, eller hvorledes forholder det sig? Ønsker han en fuldkommen neutralitetspolitik, ønsker han den også ført fra Englands og Amerikas side overfor Europa? Det var jo denne baggrund, som det egentlig var ganske interessant at få trukket op til belysning af det ærede medlems udtalelser. Når det ærede medlem gentagne gange i den politiske diskussion drager vikingetiden frem og gør det på en måde, som viser, at han ved ganske overordentlig lidt om vikingetiden, vil jeg gerne undskylde ham, og hvis han ønsker det, kan jeg godt oplyse ham om, hvad de gamle vikinger kaldte de personer, som dengang erklærede sig neutrale

(Kort bemærkning).

H. C. Hansen: Jeg vil kun ganske kort sige til den højtærede statsminister, at jeg ikke har antydet og heller ikke tilsigter at sige, at den højtærede statsminister skulle have underrettet kongen på ukorrekt måde eller på lukket måde — for at tage modsætningen til åben. Det er heller ikke fremgået af mine bemærkninger. Det, jeg har sagt, er, at den mission, som den højtærede statsminister fik overdraget, løste han ved at stille socialdemokratiet overfor et ultimatum, idet han end ikke ville afvente socialdemokratiets hovedbestyrelsesmøde for at få et svar, hvorefter han uden at underrette den forhandlingspart, han drøftede tingene med, lod meddele i radioen kl. 10 om aftenen, at nu var sagen klar. Det er det, jeg har bebrejdet den højtærede statsminister. Det er det, jeg finder er i uoverensstemmelse med, hvad parlamentarisk fremgangsmåde og parlamentarisk form må kræve.

Det ærede medlem hr. Alfred Jensen, forstår jeg, var ved at muntre sig med at gå ind i debatten, men det skal det ærede med-

lem ikke gøre. (Alfred Jensen: Hvorfor ikke?). Fordi jeg tror, det ærede medlem gennem den allerede førte diskussion har fået en fornemmelse af, at hans synspunkter ikke aftvinger så forfærdelig stor interesse i det hele taget — og det gælder også det punkt, der her er tale om.

Jeg savner stadigvæk en oplysning om, hvorfra det ærede medlem hr. Viggo Starcke egentlig havde, at det skulle godkendes, at han fik optaget et dementi i pressen. Han har glemt det. (Viggo Starcke: Nej, jeg ved det!). Det er da kedeligt, at vi ikke kan få det at vide. (Oluf Pedersen: Det er da ligetil!). Ja, alting er jo forholdsvis let tilgængeligt for det ærede medlem hr. Oluf Pedersen, men for os andre kan det undertiden volde visse vanskeligheder.

Een ting til. Det ærede medlem hr. Viggo Starcke sagde før — jeg tror, jeg refererer rigtigt —, at der ikke var tale om, at han for sit vedkommende havde talt om at afskedige nogle af disse mennesker. Er det ikke rigtigt, sådan omtrent? Jeg henviser til det ærede medlem hr. Tholstrups indlæg i „Information“ den 26. august, hvor han under overskriften „Hvilke midler vil De tage i brug for at stoppe det for store forbrug?“ henviser til disse 60 000. Han har samtidig i „Information“ for 23. august i sin besvarelse af spørgsmålet: „Hvordan vil De skaffe midler til dækning af forsvarsudgifterne?“ peget på, at der er disse 60 000; det svarer til 600 mill. kr., som man kan spare. Så er det da rimeligt at spørge: Hvem af dem er det, som skal afskediges? Hvorfor må vi ikke få det at vide, når vi gerne vil vide det, og når vi nu ikke har den viden, som det ærede medlem hr. Oluf Pedersen har — også på dette punkt?

(Kort bemærkning).

Bertel Dahlgaard: Det er udelukket, at en radikal kandidat under den nævnte valgkamp nogetsteds har søgt at give befolkningen den opfattelse, at Danmark kunne frigøre sig for Atlantpagten i de 20 år. Det er udelukket. Og den art insinuationer skulle det ærede medlem ikke indlade sig på.

Jeg vil gerne takke den højtærede statsminister, fordi han så stærkt sætter sin lid til mig — jeg siger: bliv bare ved med det! Men når den højtærede statsminister mener, at jeg skulle have i sinde at kidnappe ham, beror det på en misforståelse — jeg samler ikke på den slags rariteter.

Den højtærede statsminister siger, at de forhandlinger, der nu kommer, må